

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného **M. A.**, na neverejnom zasadnutí dňa 28. marca 2017 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného M. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. februára 2017, sp. zn. 5Ntc/5/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. A.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. a § 68 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený M. A. sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1Tcud/1/2013 zo dňa 22. októbra 2014 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 30 mesiacov rozsudkom Okresného súdu v Sokolove, sp. zn. 19T/160/2011 zo dňa 21. februára 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 6To/159/2012 zo dňa 9. mája 2012, uznaných rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Ntc/11/2013 zo dňa 9. apríla 2013, v trvaní 8 (osem) mesiacov a 13 (trinásť) dní vykoná.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený M. A. spáchal v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ako aj priestupok na úseku cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta, pričom s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia je zrejmé, že ide o osobu,

ktorá nedodržiava právne normy a recidivuje, keďže z odpisu z registra trestov vyplýva, že u odsúdeného nešlo o prvé vybočenie z rámca vedenia riadneho života.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote, riadne a včas, sťažnosť odsúdený M. A.. Sťažnosť odôvodnil tým, že si uvedomuje, že v podmienke sa dopustil priestupku v roku 2015, chcel však pomôcť susede, nasadli do auta a hneď ho zastavili príslušníci polície, nafúkal, vypil 4 pivá, veľmi tento čin ľutuje. Žiada o zmenu rozsudku, nechce sa vrátiť do väzenia, svoj život zmenil, žije usporiadaný život. Žiada zmeniť trest, predĺžiť skúšobnú dobu podmienenečného odsúdenia.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného M. A. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne odôvodnil Krajský súd v Prešove.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. apríla 2013, sp. zn. 5 Ntc/11/2013 bol na území Slovenskej republiky uznaný rozsudok Okresného súdu v Sokolove, sp. zn. 19T/160/2011 z 21. februára 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 6To/159/2012 z 9. mája 2012 vo výroku, ktorým bol občanovi Slovenskej republiky M. A.... za obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Tr. zákonníka a prečin vydierania podľa § 175 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s dozorom tak, že trest v ňom uvedený sa nahradil trestom odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Humenné z 22. októbra 2014, sp. zn. 1Tcud/1/2013 bol odsúdený M. A. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody,

ktorý vykonával na území Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Prešove a súčasne mu bola určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. októbra 2014 a skúšobná doba plynula od 22. októbra 2014 do 22. apríla 2016.

Okresný súd Humenné už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia zistil, že M. A. bol dňa 25. júna 2015 rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/52/2015 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo dňa 24. júna 2015 a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky.

Medzi Okresným súdom Humenné a Krajským súdom v Prešove vznikol spor o príslušnosť rozhodnúť o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného M. A., pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením z 21. septembra 2016, sp. zn. 3Ndt/17/2016 určil podľa § 22 ods. 1, ods. 2 Tr. por. za vecne príslušný súd na rozhodnutie Krajský súd v Prešove.

Krajský súd v Prešove následne na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie a dospel k správneému záveru, že odsúdený M. A. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a 13 dní vykoná.

Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že odsúdený M. A. v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, ktorá plynula od 22. októbra 2014 do 22. apríla 2016 nevedol riadny život, keď sa dňa 24. júna 2015 dopustil úmyselného trestného činu, pre ktorý bol právoplatne odsúdený a ako vyplýva z registra priestupkov, dňa 29. marca 2015 sa dopustil priestupku na úseku cestnej premávky, za ktorý bol potrestaný blokovou pokutou v sume 10,- Eur.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. por. ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podmienečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmienečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin – ako aj v danom prípade – svedčí to o tom, že podmienečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody. Za daného stavu je nutné konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Právny poriadok Slovenskej republiky nepripúšťa možnosť zmeniť trest tak, ako žiadal odsúdený M. A. v dôvodoch sťažnosti a rovnako tak nebolo možné vyhovieť jeho žiadosti o predĺženie skúšobnej doby podmienečného odsúdenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, nezistiac podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. A. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. marca 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Dana Wänkeová

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová